

Neděle 22.9.2013 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

(Neděle trochu jinak – „Bůh je blízko“)

Milí přátelé, vážení hosté, jsem rád, že jste přijali pozvání na program *Neděle trochu jinak*. Možná jste si nás vyhledali sami. Možná jste chtěli udělat radost svým přátelům, kteří vás opakovaně zvali. Možná jste jednoduše zvědaví, co tím křesťané myslí, když řeknou „*Neděle trochu jinak*“. Je možné, že se vám v životě daří, o Pánu Bohu moc nepřemýšlíte, ale řekli jste si, že vám to nemůže „uškodit“, když se podíváte jednou do kostela. Ale může to být i jinak: k návštěvě naší bohoslužby máte hlubší důvody. Prostě se vám v poslední době zdá, že jste nějak v koncích. Dochází vám dech, chybí motivace k práci, v partnerství prožíváte napětí, přestávají vás bavit vaše koníčky... Máte dojem, že by to chtělo nějakou změnu. Každý jsme v jiné životní situaci a každý něco potřebujeme. Ale pokud jsou naše potřeby hlubší, existenciální, duchovní, pak vyžadují hlubší, existenciální nebo duchovní řešení. – Nemám pro vás hotový recept. Nebudu na konci rozdávat návody k řešení životních problémů a návody na šťastný život. – Chci se s vámi jednoduše podělit o to, čemu sám věřím a podle čeho se v životě řídím.

Dnešní program jsem nazval „*Bůh je blízko*“. To téma jsem si nevyucal z prstu. Je to biblický výrok, je to jedna pravda o Bohu, kterého nevidíme a o jehož existenci se nemůžeme přesvědčit svými smysly. A přesto se s Ním můžeme v dnešní době setkat a poznat něco z Jeho lásky a dobroty, velikosti a moci. Jak je to tedy s Pánem Bohem?

Možná máte někdo námitku a řeknete, že jsem ve svém uvažování jeden důležitý článek přeskočil. Mluvím o tom, že *Bůh je blízko*, a přitom jsem se vůbec nezastavil u otázky, jestli vůbec existuje?! Rozumím takové námitce a nechci ji zlehčovat. Přesto nepovažuji za nejdůležitější Boží existenci dokazovat. Chci na to odpovědět krátkou ilustrací. Jednou se někdo zeptal rabína: „*Rabí, můžeš mi říct, kde je Bůh?*“ Na to rabí odpověděl: „*A můžeš mi říct, kde Bůh není?*“. Chci vás pozvat na cestu osobního hledání a zkoumání, jak to tedy je.

Zkuste se dívat kolem sebe, přemýšlet o světě a životě a zjistit, kde Pán Bůh není. Zkuste najít místa, kam se podle vás Bůh nedostane, která jsou mimo Jeho dosah, kde nepůsobí, která Ho nezajímají... Možná, že to někomu pomůže k tomu, aby se ve své mysli i ve svém srdci otevřel pro biblickou pravdu, kterou chtěl vyjádřit náš rabín: *Pán Bůh prostě existuje a navíc je všude*. Na každém kroku se můžeme setkávat se stopami Jeho působení, Jeho jednání, Jeho přítomnosti. A nejzajímavější na tom je to, že tento Bůh, který nás ve všem přesahuje, se chce s námi setkat a chce se nám dát poznat.

O tom, že „*Bůh není od nikoho z nás daleko*“ (Sk 17,27), že je tedy blízko, mluvil při jedné příležitosti křesťanský misionář Pavel. Snažil se vysvětlit antickým filosofům, čím se Bůh křesťanů liší od bohů antické mytologie. Bůh je Duch a všechny nás přesahuje. On je stvořitelem celého kosmu a dárce života. A tento Bůh, Otec Ježíše Krista, se o nás zajímá, miluje nás a přichází nám na pomoc. - Takovou velkou *nápovědou* k porozumění tomu, kdo je Bůh a jaký je Bůh, je evangelium. Evangelium to je příběh Ježíše Krista. Evangelium to je dobrá zpráva, kterou najdeme v Bibli. Evangelium nám říká, že věčný a neviditelný Bůh se k nám přiblížil v Ježíši Kristu. Ten se narodil v Betlémě, vyučil tesařskému řemeslu a ve svých 30ti vystoupil na veřejnost. Tehdy začal Ježíš lidem vyprávět o Bohu a vyprávěl jinak než to slyšovali dosud. Posluchači Ježíšových kázání nebyli ateisté, byli to věřící lidé, kteří věděli, že Pán Bůh je a že je všude. Akorát neměli tu zkušenost, že Bůh je blízko. A Ježíš vyprávěl o Bohu, svém Otci, právě jako o takovém „blízkém Bohu“. Ježíš se snažil přiblížit Boží velikost a

dobrotu nejen slovy, ale také činy. A to se lidí velice silně dotýkalo. Když Ježíš uzdravil jejich slepotu, ochrnutí, malomocenství, další nemoci nebo jim pomáhal vyjít ze zaběhlých životních stereotypů, lidé prožívali, že Bůh je opravdu dobrý. Lidé rádi naslouchali Ježíšovým slovům, když viděli, jak Mu na nich záleží, jak jim rozumí a jak jim odpouští hříchy. To se každému ohromně ulevilo.

Bůh je blízko – to je důležitá pravda o Bohu, která může přinést změnu našeho života. Bůh je blízko, ale problém je v tom, že my jsme daleko. Je to biblický paradox. Matematicky nebo zeměpisně by obě vzdálenosti měly být stejné. Ovšem v duchovním životě platí zdánlivé protiklady. Ten problém spočívá v tom, že my lidé jsme se Bohu odcizili svým hříchem, žijeme daleko od Něho proto, že Ho ignorujeme, že se o Něho nezajímáme, že si sami určujeme, co je dobré a správné a považujeme se za pány svého života. Proto je třeba, abychom si to uvědomili, začali hledat Boha a udělali krok směrem k Němu. Bůh na to čeká a je připraven vstoupit do našeho života, ujmout se nás a taky nás vést. Jako ilustraci vám chci říct krátký příběh. – *Stalo se to v Kanadě. Dva lékaři, Dr. Ralph Miller a jeho kolega se vraceli z jednoho kongresu soukromým letadlem. Letadlu v polovině cesty vysadil motor a oni nouzově přistáli v řídkém lese. Stalo se to v březnu a teploty byly ještě nízké. Nic se jim nestalo, ale byli jen lehce oblečení. Oba muži zůstali sedět v kabině letadla a čekali na záchranu. Lesem vedly 2 cesty, obě prošlapané a zřetelné. Letadlo přistálo asi 50 metrů od jedné z nich. Za 3 dny, které ještě lékaři žili, než zemřeli vyčerpáním a zimou, po ní nikdo neprošel. Lékaři zemřeli proto, že ani jeden z nich neudělal sebemenší pokus o záchranu. Oni sice nevěděli, že jsou tak blízko u nějaké cesty. Ale oni to ani nezkusili zjistit...*

Bůh nám v Bibli slovy proroka Izajáše říká „*Hledejte Hospodina, dokud je možno ho najít, volejte Ho, dokud je blízko*“. Ano, Pán Bůh je blízko a chce se dát najít. Ale protože Ho nevidíme a neznáme, potřebujeme Ho hledat a zjistit, co za tím Božím pozváním je. Potřebujeme „vystoupit“ ze své uzavřenosti, opustit ulitu své skepse, nedůvěry i pýchy a otevřít se pro novou zkušenost. Můžeme to udělat různě. Asi nejjednodušší je, když s Bohem začneme mluvit, budeme se ptát nebo volat o pomoc. Představte si, že stojíte před Bohem. Co Mu řeknete? *Pane Bože, jsi vůbec? Ukaž se mi, dej se mi poznat. Pane Bože, kde tě mohu najít? Kde se mohu s tebou setkat?* To už je na vás. Bůh slyší naše modlitby. On nás miluje takové, jací jsme. On nás dokáže přijmout takové, jací jsme. Ale připravme se na to, že Boží přijetí, Boží odpuštění a Boží láska způsobí v našem životě změnu. Něco se v nás zlomí, něco se v nás pohne a my se staneme novými lidmi,

To, že Bůh je blízko, je příležitost, kterou je dobré využít. To, že slyšíme, že nás miluje, že Mu na nás záleží, to nás zajímá, povzbuzuje i zneklidňuje. Bůh se nám chce stát v Ježíši Kristu oporou, pomocí a nadějí. Jen musíme dát nějak najevo, že o Boží dary a nový život stojíme. Stačí, když řekneme Pánu Bohu, že chceme, aby náš život proměnil a aby nás v životě vedl. Taková prosba to je cesta do Boží blízkosti a k novému životu. Přeji vám odvahu k takovému rozhodnutí, které vám přinese pokoj, radost a naději. - Dnes dopoledne máme na tyto důležité otázky jen hodinu. Během ní si říkáme to nejdůležitější: že Bůh je živou skutečností našeho světa a že svůj život můžeme propojit s Ním. Připomínáme si, že Ježíš Kristus přišel za námi, aby nás pozval k novému životu. Svým životem a smrtí připravil podmínky pro to, abychom mohli žít jako proměnění lidé v lásce, pokoji a naději. Dnešní program je ještě dalším pozváním do kurzu Alfa, který začíná v úterý. Tam bude na přemýšlení o životě, o Ježíši Kristu a křesťanské víře víc času. Tam bude také prostor pro otázky a rozhovory, které nás mohou posunout v životě dál. Třeba až k novému začátku s Ježíšem. **Bronislav Kaleta**